

W. Julian Korab-Karpowicz

Ewolucyjność i harmonia społeczna

W *Traktacie polityczno-filozoficznym* i innych książkach piszę o harmonii społecznej oraz ludzkiej ewolucji. Dowodzę, że szczęście to nie złudna wartość ulotnej chwili przyjemności, ale samorealizacja wynikająca ze spełnionego życia. Samorealizacja wyraża się nie tylko w osiąganiu celów materialnych i społecznych, ale także w kształtowaniu postaw etycznych i rozwoju naszych cech osobowych. Jednakże, określając harmonię społeczną, jako środowisko, w którym możemy się w pełni samorealizować, nie narzucam nikomu ustalonego modelu samorealizacji czy dobrego życia. Utrzymuję, że sprawą ważną jest, aby każdy z nas miał możliwość samorealizacji i dążenia do szczęścia, ale nikt nie czynił tego kosztem innych. W tym świecie, w którym wojny i narastające konflikty zagrażają przyszłości ludzkości, od świadomości naszego rozwoju, intelektualnego i moralnego, zależy dalsza ludzka ewolucja. Zadaję więc pytanie na temat naszej przyszłości. Czy czeka nas koniec historii czy też reset historii, albo nuklearna anihilacja? A może będzie to ewolucyjność, czyli nowa epoka ewolucyjna w dziejach ludzkości, która zastąpi obecną ponowoczesność?